

[K. B. Andersen.]

skolebyggeriet, som man måske af fremsættelsestalen kunne fristes til at tro. Det var der heller ikke noget i ministerens ord her der tydede på. Jeg går ud fra, at hvis der blev anmeldt aktuelt byggeri for alle 3 milliarder kr., så ville ministeren nok finde nogle bremsere af en eller anden art. Men jeg er helt tilfreds med, at vi får det belyst i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, bertagter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forsvarrets personel.

(Lovforslaget (nr. 131) findes i tillæg A. sp. 2721, fremsættelsen i tidenden sp. 2498).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kjeld Olesen: Med 34 forholdsvist korte paragraffer tyder det foreliggende lovforslag ikke umiddelbart på at være et forslag af de store dimensioner eller med de store virkninger, men det er jo kun en umiddelbar betragtning, for dels er der tale om vide beføjelser til forsvarsministeren, og dels kan en enkelt sætning have en afgørende virkning for tusinders fremtid inden for forsvaret.

Grundlaget for forslaget er det såkaldte 14. januar-udvalg, der blev nedsat i 1964. Udvalget er bl. a. kommet til det resultat, at en vis omlægning vil resultere i en mere effektiv og rationel personelordning. Jeg har da også stærkt på fornemmelsen, at der inden for personelområdet ligger store rationaliseringsmuligheder. F. eks. er det nærliggende at spørge, om der er tale om en effektiv udnyttelse af personellet, der står i forhold til den uddannelse, det har fået, om en officers uddannelse falder sammen

med hans arbejdsområde. Vi taler jo mange ord om rationalisering inden for administrationen i disse år, men til forskel fra mange andre grene er forsvaret i vid udstrækning unddraget blikke udefra. Man har, synes det, en lidt tung kommandovej, der gør den direkte kommunikation besværlig, og som gør det vanskeligt at vurdere effektiviteten i de enkelte led. Jeg kunne derfor fristes til at spørge forsvarsministeren, hvordan han vil praktisere en dybtgående rationalisering, der når ud til alle led inden for forsvaret.

Et af de vigtigere områder i forslaget er uddannelsen af befalingsmænd og menige. Ikke mindst i offentligheden har man diskuteret den såkaldte Thomsenrapport, der anviser store muligheder for en intensivring af de værnepligtiges uddannelse. Jeg er klar over, at ikke alt kan gennemføres straks, men jeg udtrykker da håbet om, at ministeren meget hurtigt vil give sig i kast med denne opgave.

Dette med intensiveringen af uddannelsen har jo også at gøre med tjenestetidens længde. Ved fremsættelsen af forslag til lov om forsvarrets organisation bemærkede ministeren, at spørgsmålet om tjenestetiden hørte hjemme under personelloven. Jeg har ikke kunnet se noget direkte herom, og jeg synes, det vil være en god lejlighed, hvis forsvarsministeren i dag officielt vil meddele, hvilket resultat man er kommet til i regeringen.

I den forbindelse vil jeg lige pege på det forslag som bl. a. er kommet fra Dansk Ungdoms Fællesråd om at indføre en u-landsværnepligt. Det er en ordning, som allerede er indført i en række andre lande, og jeg synes, at der er meget hold i argumentet, der siger, at forholdet til u-landene også er en del af vor sikkerhedspolitik. Jeg håber, vi senere får lejlighed til at drøfte spørgsmålet, og at forsvarsministeren vil stille sig positivt.

Et gennemgående tema i Thomsenrapporten drejer sig om det vigtige i at motivere de værnepligtige for deres uddannelse. Det forudsætter igen, at vi har veluddannede befalingsmænd med den nødvendige pædagogiske baggrund. Derfor bliver man temmelig forbavset ved at læse forslagens afsnit om officersuddannelsen. Der foreslås en 3½ årig uddannelse for A-linjen og 2 år for B-linjen. 14. januar-udvalgets betænk-